

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 4.5.2016
COM(2016) 290 final

2016/0142 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

(peatamise korra läbivaatamine)

SELETUSKIRI

1. ETTEPANeku TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Pärast viisanõude kaotamise otsuseid Lääne-Balkani riikide kohta tegi komisjon 2011. aastal ettepaneku lisada nõukogu määrusele (EÜ) nr 539/2001¹ kaitseklausel, mis võimaldaks lühiajaliselt, kiireloomuliselt ja kindlate kriteeriumide alusel peatada kolmanda riigi kodanike suhtes kehtiva viisavabadusrežiimi, et lahendada ühe või mitme liikmesriigi probleeme seoses ebaseadusliku rände, põhjendamatute varjupaigataotluste arvu või liikmesriigi poolt kõnealusele kolmandale riigile esitatud ja tagasi lükatud tagasivõtutaotluste arvu järsu ja olulise suurenemisega².

11. detsembril 2013 võtsid Euroopa Parlament ja nõukogu vastu määruse (EL) nr 1289/2013,³ millega muudeti määrust (EÜ) nr 539/2001, lisades sellele nn peatamise korra ja muutes kehtivat vastastikkuse põhimõtet.

Määruse (EÜ) nr 539/2001 artiklis 1a sätestatud peatamise kord võimaldab teatavates erakorralistes olukordades kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastus ajutiselt viimase võimalusena peatada. Selle korra võib kehtestada iga liikmesriik, teatades komisjonile, et tal on kuue kuu jooksul võrreldes eelneva aasta sama ajavahemikuga või kõnealuse kolmanda riigi suhtes viisanõude kaotamisele eelnenud kuue kuuga tegemist asjaoludega, mis põhjustavad erakorralise olukorra, mida liikmesriik ise ei suuda lahendada.

Nimetatud asjaolud seisnevad järgmiste näitajate olulises ja järsus suurenemises:

- kõnealuse kolmanda riigi kodanike arv, kes on ületanud seadusliku viibimisaja asjaomases liikmesriigis;
- kõnealuse kolmanda riigi kodanike esitatud põhjendamatute varjupaigataotluste arv, kui selline suurenemine seab liikmesriigi varjupaigasüsteemi erilise surve alla;
- selliste tagasi lükatud tagasivõtutaotluste arv, mille liikmesriik on esitanud kõnealusele kolmandale riigile tema enda kodanike kohta.

Komisjonile teatamisel peab liikmesriik esitama põhjendused selle korra kehtestamiseks koos asjakohaste andmete ja statistikaga, samuti kirjeldama esialgseid meetmeid, mida liikmesriik on võtnud olukorra leevendamiseks. Seejärel teavitab komisjon nii nõukogu kui ka Euroopa Parlamenti ning analüüsib olukorda ja probleemi ulatust (mõjutatud liikmesriikide arv, üldine mõju liidu rändeolukorrale jne).

Komisjon võib otsustada, et meetmete võtmine on vajalik, võttes arvesse tagajärgi, mida viisanõudest vabastuse peatamine omaks liidu ja selle liikmesriikide välissuhetele kõnealuse kolmanda riigiga, ning tehes samas kõnealuse kolmanda riigiga tihedat koostööd pikaajaliste alternatiivsete lahenduste leidmiseks. Sel juhul võtab komisjon kolme kuu jooksul alates teate

¹ Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1).

² COM(2011) 290 final.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1289/2013, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (ELT L 347, 20.12.2013, lk 74).

saamisest vastu rakendusakti, millega peatatakse ajutiselt kuueks kuuks kõnealuse kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamine.

Enne kuuekuulise ajavahemiku lõppemist esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande. Aruandele võib lisada seadusandliku ettepaneku muuta määrust (EÜ) nr 539/2001, et kanda kõnealune kolmas riik nende riikide loetellu, kelle kodanike suhtes kehtib viisanõue (I lisa) ja kehtestada seega tema kodanike suhtes alaline viisanõue. Sellisel juhul võib viisanõudest vabastuse ajutist peatamist pikendada kõige rohkem 12 kuu võrra.

Seoses praeguse rändeolukorraga Euroopa Liidus ja naaberriikidega (Gruusia, Ukraina, Kosovo, Türgi) peetud viisanõude kaotamise dialoogide eduka lõpuleviimisega on mitu liikmesriiki tõstatanud küsimuse, kas kehtiv peatamise kord tagab vajaliku paindlikkuse teatavates erakorralistes olukordades tegutsemiseks. Eelkõige on nad väitnud järgmist:

- peatamist võimaldavad põhjused on liiga piiratud ega hõlma näiteks kolmanda riigi suutmatust teha koostööd läbi selle kolmanda riigi liikunud kolmandate riikide kodanike tagasivõtmisel, kui liit või liikmesriik ja kõnealune kolmas riik on sõlminud tagasivõtulepingu, milles on sätestatud selline tagasivõtmiskohustus;
- õigust peatamise korra kehtestamise algatamiseks teavitamise teel, milleks määruse kohaselt on õigus vaid liikmesriikidel, tuleks laiendada komisjonile;
- vaatlusperioodid ja tähtajad on liiga pikad ega võimalda kiiret reageerimist erakorralistes olukordades.

Võttes arvesse komisjoni hiljutisi ettepanekuid viisanõude kaotamiseks Gruusia,⁴ Ukraina,⁵ Türgi⁶ ja Kosovoga⁷ ning hiljutisi arutelusid liikmesriikidega, on komisjon otsustanud teha ettepaneku muuta määrust (EÜ) nr 539/2001 praeguse peatamise korra läbivaatamiseks.

Ettepaneku peaeesmärk on tugevdada peatamise korda, et liikmesriikidel oleks lihtsam anda teada viisavabaduse võimaliku peatamiseni viivatest asjaoludest ja et komisjon saaks kehtestada peatamise korra omal algatusel. Eelkõige tuleks peatamise korra kasutuselevõttu lihtsustada, lühendades vaatlusperioode ja tähtaegu menetlemise kiirendamiseks ning täiendades peatamist võimaldavaid põhjuseid, mis peaksid hõlmama tagasi lükatud tagasivõtutaotluste arvu olulist kasvu läbi selle kolmanda riigi liikunud kolmandate riikide kodanike puhul, kui liit või liikmesriik ja kõnealune kolmas riik on sõlminud tagasivõtulepingu, milles on sätestatud selline tagasivõtmiskohustus. Komisjonil peaks ühtlasi olema võimalus kehtestada peatamise kord juhul, kui kõnealune kolmas riik ei tee tagasivõtmise küsimustes koostööd, eriti kui selle kolmanda riigi ja liidu vahel on sõlmitud tagasivõtmisleping.

• **Kooskõla poliitikavaldkonnas kehtivate sätetega**

Nõukogu määruses (EÜ) nr 539/2001 on loetletud kolmandad riigid, kelle kodanikel peab liikmesriikide välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud. Määrust (EÜ) nr 539/2001 kohaldavad kõik liikmesriigid peale Iirimaa ja Ühendkuningriigi ning Island, Liechtenstein, Norra ja Šveits. Määrus kuulub ELi ühisesse viisapoliitikasse ja reguleerib lühiajalist, kuni 90-päevast viibimist mis tahes 180-päevase ajavahemiku jooksul.

⁴ COM(2016) 142 final.

⁵ COM(2016) 236 final.

⁶ COM(2016) 279 final.

⁷ COM(2016) 277 final.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Kuna ettepanekuga muudetakse ELi ühist viisapoliitikat, on ettepaneku õiguslik alus Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELi toimimise leping”) artikli 77 lõike 2 punkt a. Kavandatav määrus kujutab endast Schengeni *acquis*’ sätete edasiarendamist.

- **Subsidiaarsus, proportsionaalsus ja vahendi valik**

Määruses (EÜ) nr 539/2001 sätestatud peatamise kord on ELi viisapoliitika lahutamatu osa. Nimetatud korra tugevdamine, et muuta see tõhusamaks tänu mehhanismi kohaldamisala laiendamisele ja komisjonile antavatele volitustele seda omal algatusel käivitada, on võimalik ainult Euroopa Liidu tasandil võetavate meetmetega, nimelt määruse muutmisega. Liikmesriigid ei saa poliitika eesmärgi saavutamiseks tegutseda üksikult. Muid võimalusi (peale seadusandlike) poliitilise eesmärgi saavutamiseks ei ole.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Praegust peatamise korda, mis kehtestati 2013. aasta detsembris, pole seni kunagi kasutatud. Seega puuduvad kehtiva korraga seotud praktilised kogemused. Ent mitu liikmesriiki on väitnud, et korda pole kunagi kasutatud seetõttu, et selle käivitamisele seatud eeltingimused on liialt piiravad ja tähtajad liiga pikad.

- **Konsulteerimine sidusrühmadega**

Täiendavate kaitsemeetmete vajadust liidu naaberriikidega viisanõude kaotamise kontekstis arutati liikmesriikidega COREPERis ja viisatöörühmas. Liikmesriikide mitteametlikke ettepanekuid peatamise korra läbivaatamise kohta on käesoleva ettepaneku koostamisel arvesse võetud.

- **Mõjuhindang**

Peatamise korra läbivaatamisel kui sellisel puudub otsene majanduslik või muu mõju. Komisjon peab teatava kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise võimaliku peatamise poliitilist ja majanduslikku mõju üksikasjalikult hindama igal konkreetsel juhul, kui ta vaatab läbi liikmesriikide teateid ja enne, kui ta otsustab meetmete võtmise vajalikkuse üle. Seega pole käesoleva ettepaneku mõju hindamine vajalik.

- **Põhiõigused**

Käesolev ettepanek ei kahjusta põhiõiguste kaitset Euroopa Liidus.

4. MÕJU EELARVELE

Ei kohaldata

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Komisjon laiendab järelevalvet hiljutistest viisanõude kaotamise otsustest tuleneva rände-ja turvaolukorra üle ning see võimaldab tal vajaduse korral täies ulatuses kasutada läbivaadatud peatamise korra antavaid võimalusi.

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Käesolev ettepanek määruse (EÜ) nr 539/2001 artikli 1a kohase peatamise korra läbivaatamiseks sisaldab järgmisi elemente:

- muudetud on nende asjaolude määratluse, millest liikmesriik võib komisjoni teavitada, täpsustades, et peatamist ei kohaldata mitte ainult „erakorralises olukorras /.../ viimase võimalusena“, vaid üldisemalt juhul, kui viisanõude kaotamine tingib ebaseadusliku rände, põhjendamatute varjupaigataotluste või tagasi lükatud tagasivõtutaotluste arvu olulise suurenemise;
- vaatlusperioodi olukorra võrdlemiseks eelneva aasta sama ajavahemiku või viisanõudest vabastamisele eelnenud ajaga lühendatakse kuult kuult kahele kuule;
- piisab sellest, kui ebaseaduslik ränne, põhjendamatute varjupaigataotluste või tagasi lükatud tagasivõtutaotluste arv suureneb „oluliselt“, samas kui praegu peab see suurenema „oluliselt ja järsku“;
- võimaliku peatamise põhjuste hulgas, millest võidakse teatada, peaksid olema tagasilükatud tagasivõtutaotlused läbi kolmanda riigi liikunud muu kolmanda riigi kodanike kohta, kui selline tagasivõtukohustus on ette nähtud liidu või kõnealuse liikmesriigi ja kõnealuse kolmanda riigi vahelise tagasivõtulepinguga;
- kaotatakse valitseva olukorra ja viisanõude kaotamisele eelnenud olukorra võrdlemise võimaluse ajaline piirang (seitse aastat);
- komisjonile antakse võimalus rakendada peatamise korda omal algatusel, kui tal on konkreetset ja usaldusväärset teavet mis tahes asjaolude kohta, millest liikmesriik võib teda teavitada, või üldisemalt, kui kolmas riik keeldub koostööst tagasivõtuküsimustes, eriti juhul, kui nimetatud kolmanda riigiga on sõlmitud ELi tasandi tagasivõtuleping. Koostööst keeldumiseks võib näiteks lugeda järgnevat:
 - tagasivõtutaotluste tagasilükkamine või neile vastamata jätmine,
 - tagasipöördumiseks vajalike reisidokumentide väljastamata jätmine lepingus sätestatud tähtaegade jooksul või lepingus sätestatud tähtaegade möödumise järel Euroopas välja antud reisidokumentide tunnustamisest keeldumine,
 - lepingu lõpetamine või peatamine;
- kui komisjon on asjaolud, millest teda on teavitatud või mille kohta ta on saanud konkreetset ja usaldusväärset teavet, läbi vaadanud ning otsustab seejärel, et meetmete võtmine on vajalik, tuleb asjaomase kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise ajutist peatamist käsitlev rakendusakt võtta endise kolme kuu asemel vastu ühe kuu jooksul.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud

(peatamise korra läbivaatamine)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 77 lõike 2 punkti a,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

1. Nõukogu määruses (EÜ) nr 539/2001⁸ on loetletud kolmandad riigid, kelle kodanikel peab liikmesriikide välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud.
2. Nimetatud määruse II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest vabastamise ajutise peatamise korda („peatamise kord“) tuleks tugevdada, muutes liikmesriikide jaoks hõlpsamaks peatamiseni viia võivatest asjaoludest teatamise ja andes komisjonile võimaluse mehhanismi omal algatusel käivitada.
3. Korra kasutamist tuleks hõlbustada eeskätt sellega, et menetluse kiirendamiseks lühendatakse vaatlusperioode ja tähtaegu ning laiendatakse peatamise võimalikke asjaolusid, mille hulka peaks kuuluma selliste tagasilükatud tagasivõtutaotluste arvu oluline kasv, mis on esitatud läbi asjaomase kolmanda riigi liikunud kolmandate riikide kodanike kohta, kui tagasivõtukohustus on ette nähtud liidu või kõnealuse liikmesriigi ja kõnealuse kolmanda riigi vahelise tagasivõtulepinguga. Samuti peaks komisjonil olema võimalus korra käivitamiseks juhul, kui kolmas riik keeldub tagasivõtuküsimustes koostööst, eriti kui nimetatud kolmanda riigiga on sõlmitud ELi tasandi tagasivõtuleping.
4. Käesolev määrus kujutab endast selliste Schengeni *acquis*’ sätete edasiarendamist, milles Ühendkuningriik ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2000/365/EÜ⁹. Seetõttu ei osale Ühendkuningriik käesoleva määruse vastuvõtmisel ja see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.

⁸ Nõukogu 15. märtsi 2001. aasta määrus (EÜ) nr 539/2001, milles loetletakse kolmandad riigid, kelle kodanikel peab välispiiride ületamisel olema viisa, ja need kolmandad riigid, kelle kodanikud on sellest nõudest vabastatud (EÜT L 81, 21.3.2001, lk 1).

⁹ Nõukogu 29. mai 2000. aasta otsus 2000/365/EÜ Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis*’ sätetes (EÜT L 131, 1.6.2000, lk 43).

5. Käesolev määrus kujutab endast selliste Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist, milles Iirimaa ei osale vastavalt nõukogu otsusele 2002/192/EÜ¹⁰. Seetõttu ei osale Iirimaa käesoleva määruse vastuvõtmisel ning see ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav.
6. Islandi ja Norra puhul kujutab käesolev määrus endast selliste Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel nende kahe riigi osalemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamises, kohaldamises ja edasiarendamises sõlmitud lepingu tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ¹¹ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda.
7. Šveitsi puhul kujutab käesolev määrus endast selliste Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepingu (Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad nõukogu otsuse 1999/437/EÜ artiklis 1 osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes otsuse 2008/146/EÜ¹² artikliga 3.
8. Liechtensteini puhul kujutab käesolev määrus endast selliste Schengeni *acquis'* sätete edasiarendamist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahel allakirjutatud protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) tähenduses, mis kuuluvad otsuse 1999/437/EÜ artikli 1 punktis B osutatud valdkonda, kusjuures nimetatud otsuse vastavat punkti tõlgendatakse koostoimes nõukogu otsuse 2011/350/EL¹³ artikliga 3,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 539/2001 artiklit 1a muudetakse järgmiselt.

(1) Lõikes 1 kustutatakse järgmised fraasid:

„erakorralises olukorras“ ja „viimase võimalusena“.

(2) Lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriik võib komisjoni teavitada, kui tal on kahe kuu jooksul võrreldes eelneva aasta sama ajavahemikuga või II lisas loetletud kolmanda riigi kodanike viisanõudest

¹⁰ Nõukogu 28. veebruari 2002. aasta otsus 2002/192/EÜ Iirimaa taotluse kohta osaleda teatavates Schengeni *acquis'* sätetes (EÜT L 64, 7.3.2002, lk 20).

¹¹ Nõukogu 17. mai 1999. aasta otsus 1999/437/EÜ Euroopa Liidu Nõukogu ning Islandi Vabariigi ja Norra Kuningriigi vahel sõlmitud lepingu teatavate rakenduseeskirjade kohta nende kahe riigi ühinemiseks Schengeni *acquis'* sätete rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (EÜT L 176, 10.7.1999, lk 31).

¹² Nõukogu 28. jaanuari 2008. aasta otsus 2008/146/EÜ sõlmida Euroopa Ühenduse nimel Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vaheline leping Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega (ELT L 53, 27.2.2008, lk 1).

¹³ Nõukogu 7. märtsi 2011. aasta otsus 2011/350/EL Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse, Šveitsi Konföderatsiooni ja Liechtensteini Vürstiriigi vahelise protokolli (mis käsitleb Liechtensteini Vürstiriigi ühinemist Euroopa Liidu, Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise lepinguga Šveitsi Konföderatsiooni ühinemise kohta Schengeni *acquis'* rakendamise, kohaldamise ja edasiarendamisega) Euroopa Liidu nimel sõlmimise kohta, seoses sisepiiridel piirikontrolli kaotamise ja isikute liikumisega (ELT L 160, 18.6.2011, lk 19).

vabastuse rakendamisele eelnenud kahe kuuga tegemist ühe või mitme järgmise asjaoluga, mida ta ise ei suuda lahendada:

- a) ilma vastava õigusega liikmesriigi territooriumil viibivate kõnealuse kolmanda riigi kodanike arvu oluline kasv;
- b) sellise kolmanda riigi kodanike esitatud varjupaigataotluste arvu oluline kasv, mille puhul taotluste heakskiitmise määr on madal;
- c) selliste tagasi lükatud tagasivõtutaotluste arvu oluline kasv, mille liikmesriik on esitanud kõnealusele kolmandale riigile tema enda kodanike kohta, või kui tagasivõtukohustus on ette nähtud liidu või kõnealuse liikmesriigi ja kõnealuse kolmanda riigi vahelise tagasivõtulepinguga, läbi selle kolmanda riigi liikunud kolmandate riikide kodanike kohta.

Esimeses lõigus osutatud teadet tuleb nõuetekohaselt põhjendada ning see peab sisaldama asjakohaseid andmeid ja statistikat ning samuti üksikasjalikku selgitust selle kohta, milliseid esialgseid meetmeid on asjaomane liikmesriik võtnud olukorra leevendamiseks. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu viivitamata sellise teate saamisest.“

(3) Lisatakse järgmine lõige:

„2a. Kui komisjonil on konkreetset ja usaldusväärset teavet lõike 2 punktis a, b või c osutatud asjaolude kohta või selle kohta, et kolmas riik ei tee tagasivõtmise valdkonnas koostööd, eriti juhul, kui kõnealune kolmas riik ja liit on sõlminud tagasivõtulepingu, ning näiteks:

- lükkab tagasivõtutaotlused tagasi või jätab neile vastamata,
- ei väljasta tagasipöördumiseks vajalikke reisidokumente lepingus sätestatud tähtaegade jooksul või keeldub tunnustamast lepingus sätestatud tähtaegade möödumise järel Euroopas välja antud reisidokumente
- või lõpetab või peatab lepingu,

võib komisjon omal algatusel teatada sellest Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Selline teatamine loetakse samaväärseks lõike 2 alusel esitatud teatega.“

(4) Lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Komisjon vaatab liikmesriigi poolt lõike 2 kohaselt esitatud teate läbi, võttes arvesse:

- a) seda, kas esineb mõni lõikes 2 või lõikes 2a kirjeldatud olukord;
- b) mis tahes lõikes 2 või lõikes 2a kirjeldatud olukorrast mõjutatud liikmesriikide arvu;
- c) lõikes 2 osutatud näitajate suurenemise üldist mõju liidu rändeolukorrale, mida kajastavad liikmesriikide esitatud või komisjonile kättesaadavad andmed;
- d) [Euroopa Liidu liikmesriikide välispiiril tehtava operatiivkoostöö juhtimise Euroopa agentuuri,] Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti või Euroopa Politseiameti (Europol) koostatud aruandeid, kui konkreetse juhtumi asjaolud seda nõuavad;
- e) avaliku korra ja sisejulgeoleku üldisemat küsimust, konsulteerides asjaomase liikmesriigiga.

Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu läbivaatamise tulemustest.“

(5) Lõikes 4 asendatakse fraas „kolme kuu“ fraasiga „ühe kuu“.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja aluslepingute kohaselt liikmesriikides vahetult kohaldatav.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
eesistuja

Nõukogu nimel
eesistuja